

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Štěpána Výborného v právní věci žalobkyně: **T-Mobile Czech Republic, a. s.**, sídlem Tomíčкова 2144/1, Praha 4, zastoupená Mgr. Ing. Karlem Anderlem, advokátem, sídlem Opatovická 1659/4, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, **za účasti:** Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 17. 2. 2026, č. j. ÚOHS-06340/2026/161, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 3. 2026, č. j. 29 Af 8/2026-61,

t a k t o :

Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu a usnesení krajského soudu

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 12. 2025, č. j. ÚOHS- 47860/2025/500, zamítl návrh žalobkyně na přezkoumání úkonů zadavatele (osoby zúčastněné na řízení) učiněných při zadávání veřejné zakázky „*Mobilní telefonie VZP ČR 2026 – 2029*“ v otevřeném řízení. Předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 17. 2. 2026, č. j. ÚOHS-06340/2026/161, zamítl rozklad žalobkyně podaný proti prvostupňovému rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí předsedy žalovaného podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Brně. Současně žalobkyně podala též návrh na vydání předběžného opatření spočívajícího

v zákazu uzavřít smlouvu s vybraným dodavatelem (společností Vodafone Czech Republic, a. s.), eventuálně zákaz tuto smlouvu plnit. Krajský soud zadavateli napadeným usnesením uložil zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku.

[3] V napadeném usnesení krajský soud uvedl, že z ničeho nevyplývá, že by zadavatel smlouvu na veřejnou zakázku již uzavřel. Je proto namístě rozhodovat o zákazu jejího uzavření, a nikoliv zákazu plnění této smlouvy. Podmínka existence potřeby zatímne upravit poměry pro hrozící vážnou újmu je dle krajského soudu dána hrozbou uzavření a plnění smlouvy na veřejnou zakázku, což by zcela zmařilo dosavadní snahu žalobkyně o zvrácení průběhu zadávacího řízení. Pokud by již došlo k uzavření smlouvy, žalovaný by po případném zrušení správních rozhodnutí řízení zastavil podle § 257 písm. j) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek. Na uložení zákazu uzavřít smlouvu je veřejný zájem na korektnosti zadávacích postupů a jejich efektivní kontrole. Současně jím není narušen žádný jiný veřejný zájem nebo oprávněné zájmy zadavatele. Krajský soud z veřejně dostupných zdrojů osvědčil, že zadavatel má poskytování plnění, jichž se posuzovaná věc týká, zajištěno ze smluv uzavřených v minulosti. Není tak dána zvláště naléhavá potřeba smlouvu uzavřít. Zájem na plnění veřejné zakázky tedy v souhrnu nepřevažuje nad zájmem dočasně zabránit takovému plnění. Pro vydání předběžného opatření proto stačí, že krajský soud nedospěl při předběžném hodnocení důvodnosti žalobních bodů k závěru, že by žaloba měla být téměř jistě či vysoce pravděpodobně zamítnuta. I přes mimořádný charakter předběžného opatření krajský soud (se znalostí problémů zadavatelské praxe) považoval vydání předběžného opatření za spravedlivý a rozumný postup.

II. Kasační stížnosti a další vyjádření ve věci

[4] **Osoba zúčastněná na řízení** (dále též „stěžovatelka“ nebo „zadavatel“) podala proti napadenému usnesení kasační stížnost. Namítá, že se krajský soud nezabýval závažností a důvodností žalobních bodů ani zákonností předchozího řízení u žalovaného. Krajský soud dále nevážil veřejný zájem na plnění veřejné zakázky se zájmem účastníka řízení na zabránění takovému plnění. Veřejný zájem na plnění veřejné zakázky totiž nebyl soudem vůbec identifikován. Stěžovatelce bylo zakázáno uzavřít smlouvu, na jejímž základě mají být s účinky od 1. 6. 2026 realizovány dodávky mobilních hlasových a datových služeb pro všechny zaměstnance stěžovatelky. Bez zajištění telekomunikačních služeb bude výkon činností, zákonem svěřených stěžovatelce, paralyzován, což je zjevně v rozporu s veřejným zájmem. Krajský soud neposoudil, zda a na jaké období má stěžovatelka poskytování mobilních hlasových a datových služeb zajištěno. Není zřejmé, jaké skutečnosti krajský soud zjistil z veřejně dostupných zdrojů, na které odkázal. Krajský soud neuvedl, že telekomunikační služby má stěžovatelka na základě stávající smlouvy zajištěny pouze do 30. 5. 2026. Krajský soud v soudním spise nezachytil obsah webové stránky smlouvy.gov.cz, řádně s ním nepracoval v odůvodnění napadeného rozsudku a informace tam uvedené řádně nevyhodnotil.

[5] **Žalobkyně** ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že z kasační stížnosti vyplývá záměr stěžovatelky uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku bezprostředně po zrušení předběžného opatření, a tím zmařit účinnost soudního přezkumu efektivnosti, spravedlivosti a regulárnosti hospodářské soutěže. Stěžovatelka neuvedla, v čem konkrétně má zrovna poskytování služeb mobilní telefonie nezastupitelnou roli, když veškeré činnosti

pokračování

stěžovatelky lze zajistit pomocí ostatních služeb elektronických komunikací, které má stěžovatelka zajištěny od širšího spektra dodavatelů. Uplynutím doby platnosti stávajících smluv nedojde k přerušení poskytování služeb. Není zřejmé, jaký vliv má poskytování služeb mobilní telefonie stěžovatelce na poskytování zdravotních služeb třetími subjekty. Doba platnosti stávající smlouvy byla již jednou prodloužena, stěžovatelce nic nebrání v tom, aby dobu platnosti v součinnosti se žalobkyní opět prodloužila. K prodloužení platnosti stávající smlouvy až do doby konečného rozhodnutí ve věci nedošlo na základě výslovného požadavku stěžovatelky. Stěžovatelka se tak dovolává zrušení předběžného opatření z důvodu blížícího se konce platnosti smluvního vztahu, který sama způsobila. Tento postup je v rozporu nejen s principem transparentnosti a přiměřenosti, ale rovněž se zásadou poctivosti. Pokud by stěžovatelka neměla zájem na prodloužení smluvního vztahu s žalobkyní, má možnost zajistit poskytování služeb mobilní telefonie v nezbytném rozsahu veřejnou zakázkou malého rozsahu, případně i jednacím řízením bez uveřejnění. Při přenosu telefonních čísel nesmí doba nedostupnosti služeb na konkrétním čísle ze zákona přesáhnout dobu 1 pracovního dne. Po uplynutí platnosti stávající smlouvy nedojde k blokaci SIM karet. Bez existence platné písemné smlouvy budou poskytované služby představovat bezdůvodné obohacení, za které bude žalobkyně požadovat náhradu ve výši ceny obvyklé. Krajský soud se důvodností žalobních bodů a veřejným zájmem na uzavření smlouvy na veřejnou zakázku zabýval dostatečně v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí o vydání předběžného opatření. Odkaz stěžovatelky na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2026, č. j. 6 As 154/2025-247, je nepřipadný. Na přezkoumatelnost odůvodnění usnesení o vydání předběžného opatření nelze klást přehnané nároky.

[6] **Stěžovatelka** v replice k vyjádření žalobkyně doplnila, že nikdy nepostupovala v rozporu se zásadou poctivosti. Plošný výpadek v zajištění mobilních hlasových a datových služeb představuje kritické riziko pro kontinuitu provozu, kybernetickou bezpečnost a reputaci stěžovatelky (a to zejména s ohledem na rozsah a citlivost dat spravovaných stěžovatelkou). Stěžovatelka uvedla konkrétní následky výpadku dodávek mobilních služeb, mezi něž patří znemožnění mobilní komunikace zaměstnanců, omezení vzdáleného přístupu do vnitřní sítě, znemožnění provozu call center a telefonické podpory nebo znemožnění přístupu do aplikace Moje VZP. Výpadek mobilních služeb nelze zcela nahradit ostatními telekomunikačními službami, které pro stěžovatelku zajišťují jiní dodavatelé. Stěžovatelka již nemůže dosavadní smlouvu dále prodloužit postupem podle § 222 odst. 6 zákona o zadávání veřejných zakázek, neboť hodnota změny již dosáhla 30 % původní hodnoty závazku. Stěžovatelka je subjektem spravujícím veřejné finanční prostředky, je proto vyloučeno, aby k odběru služeb docházelo bez existence platné písemné smlouvy (natož za cenu obvyklou).

[7] **Žalobkyně** ve vyjádření k replice opět zdůraznila, že žádný z žalobkyní tvrzených dopadů předběžného opatření se nedotýká poskytování zdravotních služeb pojištěncům stěžovatelky. Žalobkyně souhlasí, že odběr služeb mobilní telefonie bez platné smlouvy je nežádoucí, nelze však tvrdit, že by po konci platnosti smlouvy došlo k přerušení dodávek služeb. Stěžovatelka má nástroje, jak operativně zajistit platnost smlouvy do doby vydání rozhodnutí soudu. Není pravdou, že by již nebylo možné prodloužit platnost smlouvy dle § 222 odst. 6 zákona o zadávání veřejných zakázek.

[8] **Stěžovatelka** ve vyjádření ze dne 30. 4. 2026 uvedla, že namítanou nezákonnost usnesení krajského soudu nespaturuje v nových skutečnostech, ale ve vadném postupu

krajského soudu. Opětovně zdůraznila, že se její provoz neobejde bez dodávek služeb mobilní telefonie.

[9] **Žalovaný** práva vyjádřit se ve věci nevyužil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[11] Poté přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a dospěl k závěru, že kasační stížnost **není důvodná**.

[12] Před tím, než Nejvyšší správní soud přistoupí k hodnocení jednotlivých kasačních námitek, považuje za účelné krátce shrnout obecná východiska platná pro rozhodování o návrhu na přiznání předběžného opatření ve věcech veřejných zakázek. Nejvyšší správní soud vycházel především z rozsudků ze dne 7. 8. 2024, č. j. 8 As 33/2024-76, č. 4648/2024 Sb. NSS, a ze dne 4. 6. 2025, č. j. 10 As 95/2025-325, č. 4696/2025 Sb. NSS.

[13] Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. platí, že byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat. Předběžné opatření podle § 38 s. ř. s. představuje výjimečný institut, jehož účelem je zatímní úprava poměrů účastníků soudního řízení, hrozí-li pokračováním dosavadního stavu věcí nebo naopak jejich změnou vážná újma.

[14] Nad rámec zkoumání obecných podmínek pro vydání předběžného opatření (§ 38 s. ř. s.) musí soud v oblasti veřejných zakázek vzít podle § 272b odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek v úvahu 1) pravděpodobné důsledky předběžného opatření pro veřejný zájem i další zájmy, které jím mohou být poškozeny; 2) zda veřejný zájem na plnění veřejné zakázky převažuje nad zájmem účastníka řízení na zabránění takovému plnění či nikoliv; 3) předběžné posouzení závažnosti a důvodnosti žalobních bodů; a 4) takové vady v předchozím řízení u úřadu, které mohly ovlivnit výsledek jeho rozhodnutí.

[15] Soud musí v první řadě zjistit, zda existuje nějaký veřejný zájem, jenž může být nařízením předběžného opatření poškozen. Existenci a obsah veřejného zájmu je třeba zjišťovat v každém jednotlivém případě. U toho ovšem nemůže soud ustrnout, neboť musí zohlednit také v úvahu přicházející zájmy, které mohou být nařízením předběžného opatření negativně dotčeny. Může se tak jednat i o soukromé hospodářské zájmy určité osoby (např. vybraného dodavatele). Podstatné bude nejen to, co tvrdí navrhovatel, nýbrž i skutečnosti zjevné ze spisové dokumentace, kterou má soud k dispozici. Zájem na plnění veřejné zakázky bude zpravidla zřejmý ze skutkových okolností, např. z toho, o jak zásadní potřeby se jedná a jak jsou naléhavé. Při posuzování (a vážení) zájmu žalobce na zabránění plnění veřejné zakázky jsou podstatné zájmy na kontrole zadání veřejné zakázky a zájem na účinné soudní ochraně žalobce.

pokračování

[16] Dále musí soud při poměrování zájmů zohlednit, nakolik je pravděpodobné, že žaloba bude úspěšná. Předběžné posouzení žalobních bodů v sobě zpravidla zahrnuje i zhodnocení, zda správní řízení před úřadem bylo zatíženo vadami, které mohly ovlivnit výsledek jeho rozhodnutí. Je-li žaloba pravděpodobně nedůvodná, pak postačí i nižší veřejný zájem na plnění zakázky, aby převážil nad zájmem účastníka na zabránění plnění. V takovém případě by nebyl dán důvod pro nařízení předběžného opatření. Je-li naopak pravděpodobné, že žaloba může vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, pak soud na pomyslné váze přidá závaží k zájmu účastníka na zabránění plnění oproti veřejnému zájmu na plnění zakázky.

[17] V nyní projednávané věci stěžovatelka namítá, že krajský soud neidentifikoval veřejný zájem na plnění zakázky, který má spočívat v hrozbě paralyzování činnosti stěžovatelky v případě přerušení dodávek mobilních hlasových a datových služeb. Tento důležitý veřejný zájem pak nevstoupil do úvah soudu při vzájemném poměření zájmů.

[18] Nejvyšší správní soud této námitce nepřisvědčil. Jako veřejné zájmy svědčící ve prospěch uložení předběžného opatření krajský soud identifikoval veřejný zájem na korektnosti zadávacích postupů a veřejný zájem na efektivní kontrole těchto postupů. Je pravdou, že k zájmům ohroženým vydáním předběžného opatření krajský soud uvedl, že žádný veřejný zájem neshledal. Vzápětí však ve vztahu k oprávněným zájmům zadavatele zohlednil skutečnost, že poskytování mobilních hovorových a datových služeb stěžovatelce je v současnosti zajištěno dosavadním dodavatelem (žalobkyní). Dle Krajského soudu proto v rámci vzájemného poměrování zájmů převážil veřejný zájem na vydání předběžného opatření.

[19] S odůvodněním krajského soudu se Nejvyšší správní soud v zásadě ztotožnil. Stěžejním důvodem pro vyloučení zásahu do veřejného zájmu na plnění zákonných povinností stěžovatelky je skutečnost, že dodávky mobilních hovorových a datových služeb jsou zajišťovány stávajícím dodavatelem. Tuto skutečnost krajský soud osvědčil prostřednictvím záznamu v registru smluv. S přihlédnutím k povaze rozhodování o návrhu na vydání předběžného opatření považuje soud osvědčení této skutečnosti prostřednictvím registru smluv za dostatečné (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 1 As 375/2020-74, bod 13). Jakkoliv krajský soud měl zájem na zajištění služeb zadavateli s ohledem na jeho povahu a činnost hodnotit také v kategorii zájmu veřejného, nemění to nic na správnosti jeho závěru o neohrožení tohoto zájmu.

[20] Nedůvodnou je také námitka nepřezkoumatelnosti, podle níž není zřejmé, jaké skutečnosti krajský soud z registru smluv osvědčil. Zde je vhodné zdůraznit, že dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je při hodnocení, zda je rozhodnutí o předběžném opatření přezkoumatelné, třeba postupovat zdrženlivě. Soudy jsou totiž povinny o nařízení předběžného opatření rozhodnout rychle, přičemž předběžná opatření jsou dočasného charakteru a nezasahují do práv a povinností účastníků řízení konečným způsobem ani nepředjímají výsledek řízení ve věci samé. Napadené usnesení přitom vadou nepřezkoumatelnosti netrpí. Z kontextu dané části odůvodnění usnesení (bod 8) je zřejmé, že krajský soud nahlédnutím do registru smluv osvědčil skutečnost, že stěžovatelka má poskytování plnění, jichž se tato věc týká, zajištěno stávajícím dodavatelem. Odůvodnění napadeného usnesení proto není nesrozumitelné.

[21] Stěžovatelka rozporovala také nezachycení obsahu webových stránek „smlouvy.gov.cz“ ve spise krajského soudu. Poukazovala přitom na bod 109 rozsudku

č. j. 10 As 95/2025-325. Stěžovatelka si je vědoma, že v odkazované věci Nejvyšší správní soud neshledal vliv této vady na zákonnost usnesení, dle jejího názoru jsou však v projednávané věci dány okolnosti, jež způsobují, že nezachycení obsahu webových stránek má vliv na zákonnost napadeného usnesení.

[22] Dle Nejvyššího správního soudu takové okolnosti ve věci neexistují. Jak už bylo uvedeno výše, z odůvodnění napadeného usnesení je zřejmé, jaké skutečnosti krajský soud nahlédnutím do registru smluv osvědčil. Současně není pravdou, že by krajský soud informace uvedené v registru smluv řádně nehodnotil, jak Nejvyšší správní soud podrobněji rozebírá níže. Lze tak uzavřít, že nezachycení obsahu webových stránek (smlouvy.gov.cz) ve spise krajského soudu sice představuje vadu, avšak bez vlivu na zákonnost napadeného usnesení.

[23] Stěžovatelka namítá, že platnost stávající smlouvy na poskytování mobilních hovorových a datových služeb končí dne 31. 5. 2026. Není proto pravdou, že by stěžovatelka měla zcela a bez dalšího zajištěno poskytování mobilních služeb prostřednictvím stávající smlouvy. Dle žalobkyně je tato námitka nepřipustná.

[24] Nejvyšší správní soud nejprve přistoupil k hodnocení přípustnosti kasační námitky. V řízení o kasační stížnosti proti usnesení o předběžném opatření se uplatní § 109 odst. 5 s. ř. s., podle něhož se v řízení nepřihlíží k novým skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. Účinnou soudní ochranou, v níž lze uplatnit nové skutečnosti a důkazy, je postup podle § 38 odst. 4 věty první s. ř. s. Jinými slovy, Nejvyšší správní soud vychází pouze ze skutečností a podkladů (důkazů), které mohl zohlednit krajský soud v době rozhodování o předběžném opatření (tedy pouze ze skutečností, které bylo možné považovat za osvědčené v době rozhodování krajského soudu). Krajský soud se v projednávaném případě časovým aspektem platnosti stávající smlouvy zabýval, neboť dospěl k závěru, že minimálně v době vydání napadeného usnesení bylo poskytování telekomunikačních služeb zajištěno na základě stávající smlouvy. Byť tuto skutečnost krajský soud výslovně v odůvodnění napadeného usnesení neuvádí, je zjevné, že k závěru o aktuální platnosti smlouvy dospěl na základě Dodatku č. 1 ke Smlouvě č. 2000742/4100057956 o poskytování mobilních telekomunikačních služeb ze dne 8. 11. 2021, jenž je jednou z příloh uložených v registru smluv. Z čl. I odst. 1 tohoto dodatku zcela jasně vyplývá, že platnost stávající smlouvy končí dnem 31. 5. 2026. Lze tak uzavřít, že krajský soud měl informaci o konci platnosti stávající smlouvy k dispozici a mohl k ní přihlídnout. Námitka stěžovatelky týkající se této skutečnosti proto není nepřipustná podle § 109 odst. 5 s. ř. s.

[25] Po věcné stránce se však Nejvyšší správní soud s námitkou stěžovatelky neztotožnil. Jak již bylo uvedeno výše, krajský soud měl informaci o konci platnosti stávající smlouvy dne 31. 5. 2026 k dispozici. Nelze souhlasit se stěžovatelkou, že by tato informace sama o sobě musela krajský soud přesvědčit o naléhavosti uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. V době rozhodování o předběžném opatření krajským soudem zbývaly do konce platnosti stávající smlouvy cca 3 měsíce. Krajský soud mohl legitimně očekávat, že do okamžiku uplynutí platnosti smlouvy stihne ve věci vydat meritorní rozhodnutí, čímž bude uspokojen jak veřejný zájem na efektivní kontrole, tak zájem stěžovatelky na zajištění nepřetržitého poskytování telekomunikačních služeb. Jinak by bylo věc nutno hodnotit v situaci, kdy by do konce platnosti smlouvy zbývaly např. jen dny či týdny. Také dle Nejvyššího správního soudu je však doba cca 3 měsíců do konce platnosti smlouvy dostatečná pro vydání rozhodnutí ve věci, případně zrušení předběžného opatření postupem dle § 38 odst. 4

pokračování

s. ř. s. Stěžovatelka totiž přinejmenším měla dostatek času, aby podala návrh na zrušení předběžného opatření, pokud zbývající doba platnosti smlouvy uplyne natolik, že již bude zájem na realizaci zakázky ohrožen. Důvodem pro kasační zásah Nejvyššího správního soudu není ani tvrzení stěžovatelky, že již v době podání kasační stížnosti existovala naléhavá potřeba urychleného uzavření smlouvy na veřejnou zakázku z důvodu zajištění dostatečného časového prostoru pro přechod telefonních čísel. Stěžovatelka ani neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by taková potřeba plynula. I tímto argumentem měla stěžovatelka možnost krajský soud přesvědčit v návrhu na zrušení předběžného opatření dle § 38 odst. 4 s. ř. s.

[26] V neposlední řadě stěžovatelka namítá, že krajský soud nedostatečným způsobem hodnotil závažnost a důvodnost žalobních bodů, odkazuje přitom na recentní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2026, č. j. 6 As 154/2025-247.

[27] Dle Nejvyššího správní soudu nejsou závěry rozsudku č. j. 6 As 154/2025-247 aplikovatelné na projednávanou věc. Odkazovaným rozsudkem Nejvyšší správní soud zrušil usnesení krajského soudu v situaci, kdy se krajský soud výslovně nezabýval důvodností některých žalobních bodů pro jejich skutkovou povahu a důvodnost ostatních žalobních bodů vyloučil, přesto krajský soud uložil zákaz smlouvu uzavřít. Z odůvodnění napadeného usnesení v odkazované věci navíc vyplynulo, že krajský soud při vzájemném hodnocení podmínek podle § 272b odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek přihlédl pouze k závažnosti žalobních bodů, a nikoliv k jejich předběžné důvodnosti. V projednávané věci však krajský soud postupoval odlišně a předběžné posouzení důvodnosti žalobních bodů provedl. Krajský soud se seznámil s obsahem žaloby a napadených rozhodnutí. Žalobní argumentace dle krajského soudu nesměřovala mimo rámec rozhodovacích důvodů správních rozhodnutí. Předběžné posouzení závažnosti a důvodnosti žalobních bodů týkajících se přiměřenosti stanovení maximálně přípustných jednotkových cen, podnákladovosti maximálních nabídkových cen v kontextu nepředvídatelnosti objemu poptávaných služeb atp., nevedlo krajský soud k závěru, že by žaloba měla být téměř jistě či vysoce pravděpodobně zamítnuta.

[28] Podle výše citované judikatury k hlediskům rozhodování o předběžném opatření je nutné podmínky podle § 272b odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek hodnotit ve vzájemné souvislosti. Pokud například bude existovat zřetelný veřejný zájem na uskutečnění dané veřejné zakázky, měl by soud v takovém případě podrobněji uvážit a odůvodnit, proč nařizuje předběžné opatření, s důrazem na závažnost a důvodnost žalobních bodů. Naopak, pokud nebude zjevný zájem na uskutečnění veřejné zakázky, nemusí být odůvodnění ve vztahu k předběžnému posouzení žalobních bodů detailní, neboť převáží ochrana navrhovatele před hrozící vážnou újmou. Podrobnost odůvodnění krajského soudu tak z hlediska závažnosti a důvodnosti žalobních bodů bude vždy v konkrétním případě záviset na tom, jaké zájmy budou předmětem vážení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2024, č. j. 8 As 33/2024-76, č. 4648/2024 Sb. NSS, bod 55). Odůvodnění krajského soudu, byť skutečně strohé, těmito požadavkům ještě dostojí. Krajský soud shledal v době vydání napadeného usnesení převažující veřejný zájem na uložení zákazu uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku. Pro vydání předběžného opatření bylo tudíž dostatečné, že krajský soud v rámci předběžného posouzení žaloby nedospěl k závěru o její jisté či vysoce pravděpodobné nedůvodnosti.

IV. Závěr a náklady řízení

[29] Osoba zúčastněná na řízení se svými námitkami neuspěla. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného usnesení ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[30] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v rozhodnutí o žalobě. Řízení o kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu totiž je vnořeno do řízení o žalobě (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 29. 11. 2023, č. j. 5 As 84/2022-30, č. 4554/2024 Sb. NSS, bod 50). Protože Nejvyšší správní soud rozhodoval o kasační stížnosti podané osobou zúčastněnou na řízení, bude muset krajský soud zohlednit, že v dané věci účastníky kasačního řízení nebyli pouze žalobkyně a žalovaný, kteří jimi jsou vždy (§ 105 odst. 1 s. ř. s.), ale i Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky jako osoba zúčastněná na řízení a stěžovatelka. Bude proto nutno zohlednit, pozici kterého z účastníků řízení o žalobě kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení fakticky podporovala (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2010, č. j. 2 As 15/2009-242, a ze dne 25. 5. 2011, č. j. 6 As 8/2011-145).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2026

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu